

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 lutego 1951 r.

Nr A-10

T R E S C:

Poz:	UCHWAŁA RADY PAŃSTWA	
150	— z dnia 1 lutego 1951 r. w sprawie składu oraz sposobu i trybu powoływania obywatelskich komisji podatkowych dla celów podatku gruntowego i innych należności opartych na wymiarze tego podatku	125
	UCHWAŁA RADY MINISTRÓW	
151	— Nr 48 z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby	126
	UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU	
152	— Nr 61 z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie ulg podatkowych dla duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na obszarze Ziemi Odzyskanych	127
	Z A R Z Ą D Z E N I A:	
153	— Nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Handlu Wewnętrznego	127
154	— Nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1951 r. w sprawie zmiany nazw miejscowości	129
155	— Nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości	129
156	— Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminów zawierania umów i ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów	131
157	— Ministra Obrony Narodowej z dnia 26 stycznia 1951 r. zmieniające zarządzenie z dnia 23 września 1950 r. w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych w roku szkolnym 1950/51 i w latach następnych	135
158	— Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwiózkę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki społecznej oraz określenia przypadków uzasadniających zaniechanie poboru tych odsetek	135
159	— Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 stycznia 1951 r. w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego	135
160	— Naczelnego Dyrektora Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk z dnia 3 lutego 1951 r. o pozbawieniu debitu komunikacyjnego	136
	I N S T R U K C J A	
161	— Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie pobierania i zarachowywania opłat skarbowych i opłat pobieranych na podstawie statutów o opłatach administracyjnych	136

150

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 1 lutego 1951 r.

w sprawie składu oraz sposobu i trybu powoływania obywatelskich komisji podatkowych dla celów podatku gruntowego i innych należności opartych na wymiarze tego podatku.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) Rada Państwa postanawia, co następuje:

§ 1. 1. Obywatelskie komisje podatkowe, przewidziane w art. 15 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250), działają przy gminnych (miejskich) radach narodowych.

2. Obywatelskie komisje podatkowe składają się z przewodniczącego, jego zastępcy i 5 ławników, powołanych przez gminną (miejską) radę narodową spośród kandydatów, przedstawionych przez jej prezydium w podwójnej ilości osób.

3. Gminne (miejskie) rady narodowe obowiązane są po raz pierwszy powołać obywatelskie komisje podatkowe w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały.

§ 2. Obywatelskie komisje podatkowe są komisjami stałymi powołanymi na okres kadencji rady narodowej, przy której działają.

§ 3. Przewodniczącymi, zastępcami przewodniczących i ławnikami obywatelskich komisji podatkowych mogą być bezrolni, małorolni i średniorolni chłopci,

członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub zrzeszeń uprawy ziemi, członkowie Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa, działający na terenie wsi aktywiści Związku Młodzieży Polskiej i innych organizacji społecznych oraz rad kobiecych, będący obywatelami Rzeczypospolitej oraz posiadający pełnię praw cywilnych i obywatelskich, nie karani za przestępstwa popełnione z chęci zysku lub innych niskich pobudek, a mający co najmniej 25 lat życia.

§ 4. Osoba, powołana na przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego lub ławnika obywatelskiej komisji podatkowej, może odmówić przyjęcia wyboru w przypadku istnienia trwałej przeszkody, uniemożliwiającej pełnienie tych funkcji; zasadność odmowy przyjęcia wyboru ocenia prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 5. 1. Gminna (miejska) rada narodowa może w każdym czasie odwołać przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i ławników obywatelskiej komisji podatkowej, w przypadku gdy uzna, że działalność ich jest opieszła lub niezgodna z celami, dla których komisja została powołana, bądź sprzeczna z prawem lub linią polityki Rządu.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, przysługują także hierarchicznie wyższej radzie narodowej.

§ 6. W przypadkach przewidzianych w § 5 gmina (miejska) rada narodowa, właściwa dla powołania obywatelskiej komisji podatkowej, obowiązana jest powołać bezzwłocznie w trybie, określonym przepisami

niniejszej uchwały, nowego przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i ławników w miejsce odwołanych w myśl przepisu § 5.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezydent Rzeczypospolitej

Przewodniczący Rady Państwa: B. Bierut

151

UCHWAŁA Nr 48 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1951 r.

w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) — Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwała:

§ 1. Pracownikom państwowym, objętym art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) — zaszerogowanym do grup uposażenia wymienionych w § 6, oraz pracownikom objętym art. 4 pkt 3 powołanej ustawy, a zatrudnionym na stanowiskach administracyjnych zaszerogowanych do tychże grup lub równorzędnych, może być przyznany dodatek specjalny do uposażenia w wysokości nie niższej niż 20% i nie przekraczającej 50% uposażenia zasadniczego danego pracownika. Wysokość dodatku specjalnego nie jest zależna od funkcji lub zajmowanego stanowiska. Dodatek nie może być przyznany pracownikom centralnych zarządów, objętych uchwałą Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-5, poz. 63).

§ 2. Dodatek, o którym mowa w § 1, może być przyznany w granicach funduszków, ustalonych globalnie na okres jednego roku dla każdego resortu oraz dla terenowych organów jednolitej władzy państwowej w drodze uchwały Prezydium Rządu. Podziału limitu na poszczególne województwa dla pracowników prezydiów rad narodowych dokona Prezydium Rady Ministrów (Zespół II).

§ 3. Dodatek specjalny może być przyznany jedynie przy równoczesnym istnieniu następujących szczególnych warunków:

- 1) posiadania przez pracownika wykszolenia dającego wysokie kwalifikacje fachowe w danej specjalności;
- 2) szczególnego doświadczenia i praktyki w zakresie spełnianych funkcji;
- 3) pełnienia szczególnie odpowiedzialnych obowiązków;
- 4) wykazywania ponadprzeciętnej inicjatywy i wyróżnienia się wynikami pracy;
- 5) odpowiedniej postawy społecznej.

§ 4. Pracownikom pobierającym dodatek specjalny nie przysługuje dodatek lokalny, przewidziany w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82).

§ 5. 1. Pracownik otrzymujący dodatek specjalny nie może równocześnie pobierać innych stałych lub przejściowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi warunkami pracy, przyznanych na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

a) przejściowego dodatku wyrównawczego dla pracowników państwowych, przewidzianego uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Monitor Polski Nr A-13, poz. 151),

b) przejściowego dodatku do uposażenia dla pracowników niektórych ministerstw, którzy przeszli do pracy w tych resortach (zostali odwołani z placówek za granicą) nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie.

3. W przypadku zbiegu prawa do dodatku specjalnego i dodatku innego spośród określonych w ust. 1 służy pracownikowi prawo wyboru.

§ 6. Dodatek specjalny może być przyznany pracownikom zaszerogowanym:

- a) we władzach centralnych — do grupy V—I,
- b) w prezydiach rad narodowych oraz urzędach bezpośrednio i pośrednio podległych władzom naczelnym — do grupy VII—I.

§ 7. 1. Dodatki specjalne przyznaje:

a) we władzach centralnych oraz urzędach bezpośrednio lub pośrednio im podległych — właściwy minister (Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości) po wysłuchaniu opinii lub na wniosek kolegium z tym, że w wyjątkowych przypadkach Prezes Rady Ministrów może zezwolić na przyznanie dodatku pracownikowi będącemu specjalistą w swej dziedzinie pracy, lecz nie czyniącemu zadość wszystkim warunkom określonym w § 3,

b) w prezydiach rad narodowych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej w trybie ustalonym przez Prezydium Rady Ministrów (Zespół II).

2. Prezes Rady Ministrów powoła Komisję Kwalifikacyjną, która systematycznie kontrolować będzie przyznawanie dodatków specjalnych, a w przypadku stwierdzenia naruszenia postanowień niniejszej uchwały — składać będzie odpowiednie wnioski Prezesowi Rady Ministrów.

3. Skład Komisji Kwalifikacyjnej i tryb jej działania określi regulamin, nadany przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. Od pobierania dodatku specjalnego wyłączeni są pracownicy, którzy poza uposażeniem służbowym otrzymują przez okres dłuższy niż 3 miesiące inne stałe wynagrodzenie z jakiegokolwiek tytułu; ograniczenie powyższe nie dotyczy wynagrodzeń z tytułu zleconych w szkołach wyższych wykładów i ćwiczeń.

§ 9. Przyznanie dodatku specjalnego następuje na z góry ustalony okres czasu, nie dłuższy jednak niż pół